

een anderen paranoicus, zijn vicaris-generaal, die volgens bekentenis – naar 't schijnt *algemeen* – van den Haarlemschen clerus Mgr. Callier *onder de plak* heeft. Dit zijn dingen van algemeene bekendheid. 't Is wel treurig dat de hooge kerkelijke Overheid in Nederland daardoor bij de leeken zoo in discrediet komt. De handelwijze van Mgr. Callier is bij geen mogelijkheid bij leeken goed te praten. Ze begrijpen niet hoe een bisschop zulke kwaadstokerij en kwaadstichterij kan toelaten van een zijner eigen priesters. En men kan en mag hun heusch geen ongelijk geven. Volgens mijne bescheiden doch zeer ernstige meening *moet* Rome tusschenbeide komen en een einde maken aan de schande van Nederland – *op welke wijze dan ook*. Om *persoonlijk* eerherstel is het mij niet te doen – en dat is ook wel niet noodig. Maar het Haarlemsche 'Rome' *moet* weg. Laat u dezen brief gerust aan Zijne Eminentie lezen.

Met eerbiedige hoogachting en beleefde groeten, Uw ootmoedige dienaar in X°,

D. Sloet

- ¶ XII. / J.M.L. Keuller, docent aan het groot-seminarie te Roermond, aan Jos. Drehmanns Csr te Rome; Roermond, 5 december 1914.¹⁶⁰

Amice,

Zonder last van, maar niet zonder kennisgeving aan onzen Doorluchtigen Bisschop Mgr. Schrijnen, zend ik u een exemplaar van *Rome* waarin Thomson mijns inziens vlakaf den gek houdt met de Encycliek en waarvan een gedachte kan samengevat worden in de woorden: 'Nu ga ik weer eens voor goed beginnen. Leve Benedictus XV'.¹⁶¹ Het onzalig verketteren en stoken gaat weer beginnen.

En gezien de hiërarchische hoorigheid van Thomson en de sympathieën die men voor hem blijft koesteren, is het mijns inziens niet te voorzien dat hij zal ophouden verdeeldheid te zaaien onder Neerlandsch katholieken en goede

160. Roosendaal, Archief W. van Rossum, RR, nr. 9.

161. Zie het nummer van d.d. 28 november 1914, artikel 'De encycliek des Pausen' (*Rome* 3(1914-1915) p. 221-227). In de bedoelde encycliek *Ad beatissimi*, waarin overigens de veroordeling van het modernisme werd herhaald, had de nieuwe paus Benedictus XV verboden voortaan gebruik te maken van 'toevoegingen' die tot doel hadden 'katholieken van katholieken te onderscheiden' (m.a.w. 'integralisten' of 'integraal-katholieken'); 'of men gelooft alles, of men verwerpt alles'. In zijn artikel kwam Thompson tot de conclusie dat deze uitspraak het integralisme vrije baan gaf om des te energiever met de bestrijding van afwijkingen door te gaan.